

- Корѹ азмѹк корусѹ** – Сл., ЮИ , гора. Другото име на *Дебѣлата корѹя*.
- Корѹ алтѹ** – Сб., неуст., от тур. ‘долната гора’.
- Корѹ ардѹ** – Зап., от рум. вл. за нива, 1881 г., от тур. ‘зад гората’.
- Корѹ баалѹк** – МЧ., неуст., от обява за търг на нива, 1898 г., от тур. ‘ложята при гората’.
- Корѹ башѹ** – Ж.б., СИ 0,5, гора в хълмиста местност (ГХХ).
- Корѹ дерѹ** – 1. Б.п.; 2. Сб., СИ 1,2; 3.Сл., СИ 2,5; 4. Зап., ЮЗ 3, дол в южното поречие на *Гѹок дере*, пресѹхваща рекичка.
- Коруджѹ ерѹ** – Гр., неуст., от емл. рег.
- Коруджѹка** – Ст.с. Ю, ЮИ 2, горичка.
- Корѹ касѹ** – Зап., от рум. вл., за нива, 1881 г., неуст., от тур. ‘зад гората’.
- Корѹ келемѹ** – Нов., СИ 0,5, преди – слабо продуктивни ниви, сега една част от местността е застроена.
- Корулѹк** – Гр., ЮЗ 2, гора, от тур. *koruluk* ‘залесена местност’.
- Корѹ махалѹ** – ГЧ., 3, стара махала на с. *Голямо Чочовени*, до местността *Корѹята*.
- Корѹ тарлѹ** – Ор., неуст., от рум. вл., за нива през 1881 г.
- Корѹ Тѹнджа** – 1. Ков., СИ 3,5; 2. Сам., ЮИ 2,5, пресѹхващи рѹкави на *Тунджа*.
- Корѹча** – Сл., през града, река, другото име на р. *Асеновска*.
- Корѹ чайр** – Ор., неуст., от рум. вл., за нива, 1881 г.
- Корѹч дерѹ** – Б.п., неуст. От емл. рег.
- Корѹ чешмѹ** – Кер., СЗ 2,5, чешма, която пресѹхва.
- Корѹ янѹ** – Ж.б., Ю 0,5, пасище.
- Корѹ янаджѹ** – Гав., С 5.
- Косѹнов рѹт** – Глш. С 5,5, горист планински рид.
- Косѹнско дерѹ** – Глш., С5, дол и рекичка, ляв приток на р. *Мараиш*.
- Коскѹш** – Кал., СИ , гориста местност. Възможни са два варианта за произхода на името: според местен краевед името е донесено от изселените в Румѹния през ХІХ в. и означава буйно израствали млади гори; 2. Според устното тѹлкуване на проф. Т. Балкански *Коскош* е родово куманско име.
- Коскѹша** – Глш., СЗ 6, горист планински рид.
- Космѹтовец** – Сл., СИ по запис от 1984 г., неуст.; 2. Кал., ЮЗ 0,8; 3. Коз., СЗ 1,2, обраб. земи, в местното тѹлкуване: ‘неизкоренена гора между нивите’.
- Кос тарлѹ** – 1.Сб., неуст., от рум. вл., за ниви, 1881, 1887 г.; 2.Ор., неуст., от рум. вл.
- Костарлѹка** – Сб., И 2.
- Костеливѹя ѹрѹх** – 1. Г.Ал., 3; 2. Зап., С 1., някогашни ниви, в които е имало орехи с тѹврди черупки, ядките на които трудно се вадят. Метафорично от прилагателното *костелив*.
- Костѹчково ѹстие** – Сл., СЗ 4, долче в лявото поречие на *Асеновска река*, в което *Добри Костичков* е имал тепавица.